

Duo uit Maastricht na een jaar fietsen: 'Ik zou elke wereldreiziger een rondje Europa aanbevelen om de kinderziektes eruit te halen'

Gisteren om 17:30 door Joos Philippens

'Over zestig kilometer linksaf, maar we laten ons niet kisten.'
Afbeelding: Xplorid

Na 12.984 kilometer naderen twee Maastrichtse fietsers de Noordkaap. Ze zijn al een jaar onderweg van hun wereldreis die zeven jaar gaat duren. Corona maakte alles anders voor project Xplorid.

Maandag 15 juni 2020 is een stralende dag. Het Vrijthof in Maastricht. Onder applaus van familie en bekenden fietsen Ben van Baardwijk en Linda Reimersdahl de eerste meters van hun wereldreis. Vanwege corona is de start twee maanden vertraagd, maar nu is het zo ver. Zullen ze de bejaarde ouders van Ben over zeven jaar nog terugzien?

Bij de start, een jaar geleden op het Vrijthof. Foto: Peter Schols

Lees ook: [Video: Maastrichtenaren vertrokken voor fietstocht van zeven jaar](https://www.limburger.nl/cnt/dmf20200615_00164246) (https://www.limburger.nl/cnt/dmf20200615_00164246).

Als we de twee een jaar later bellen, fietsen ze door Finland. Er spoken al zóveel herinneringen door hun hoofd. Van die overnachting tussen de tractoren in Luxemburg, op weg naar de Balkan. Over de ontdekking dat ze veel te veel bagage met zich mee torsen. Veel sturen ze terug. In plaats van elk 65 kilo vervoeren ze nu 54 kilo (Ben) en 40 kilo (Linda).

Grote opluchting voor Linda, die eerst wanhopig werd van al die beklimmingen waar Ben lang op haar moest wachten. Nu is hun fietsconditie top, zijn ze slanker, ook al laat de weegschaal geen verschil zien. „Bens broek zakt af, maar het gewicht zit in spieren”, grapt Linda. „En ik ga de heuvels steeds beter op, na de Balkan ben ik geen enkele keer meer afgestapt.”

route start Maastricht

De complete route van de wereldreis per fiets. Foto: Xplorid

Iran, Turkmenistan, Oost-Azië, Australië, Japan, de Verenigde Staten, Zuid-Amerika, Afrika, dat is de route. Maar in Griekenland komt het besef: vanwege corona is het onverantwoord om door te rijden naar Azië. In december besluiten ze tot plan B, eerst de Noordkaap ronden en een jaar later alsnog de rest van de wereld. De lus waar ze mee zouden eindigen, wordt dus het begin. Nu zegt Ben van Baardwijk: „Ik zou elke wereldreiziger zo'n rondje Europa aanbevelen om de kinderziekten eruit te halen.”

Natuurlijk hebben ze het afgelopen jaar tegenslagen gekend, maar geen ernstige. Vooral mankementen aan de fietsen zorgen voor oponthoud, maar gelukkig staan de materialensponsors altijd (telefonisch) klaar om onderdelen op te sturen. Inmiddels zijn ze zelf ook technenuten. „Via een instructievideo hebben we geleerd versnellingskabels te vervangen”, vertelt Linda Reimersdahl. „En gemerkt dat de kabels te kort worden als je het stuur verhoogt.” Sinds Thessaloniki rijden ze op banden zonder lucht. „Voelt hetzelfde, alleen moeten we nu af en toe vloeistof bijvullen.”

Poseren in Letland. Foto: Xplorid.

De tocht leidt de twee door Bulgarije, Roemenië, Oekraïne, Polen, de Baltische landen. Op het strand slapen ze, in een kerk, ja zelfs op een begraafplaats. „Als we helemaal niets vonden, mochten we altijd wel in een schuurtje slapen”, vertelt Linda. Plan B levert ontdekkingen op, zoals ‘bonusland’ Roemenië. „Heel kleurrijk, afwisselend, gastvrij. We gaan zeker nog een keer terug.” Heel anders dan het ontmoedigende bordje ‘over zestig kilometer linksaf’ dat ze in Litouwen zien.

De 21 landen waar ze op dit moment al gefietst hebben. Foto: Xplorid

Zes dagen per week zijn ze onderweg, er is één rustdag. Dan werkt Linda de social media bij, een flinke klus. Ze heeft er nauwelijks genoeg tijd voor. Elke week bellen ze met hun ouders, met wie het gelukkig goed gaat.

Momenteel zetten ze in de buurt van het Finse Rovaniemi koers naar de Noordkaap, waar in de zomer de zon niet onder gaat. Ze zagen een huis met een mooie tuin en van de eigenares mogen ze er kamperen. Ze fietsen trouwens een paar dagen samen met Angelo, die hen vertelt over de 'miljoenen meren en triljoenen muggen.'

Zo hebben ze veel ontmoetingen. Overdag bij supermarkten, want ze vallen natuurlijk op met hun 'gewichtige' fietsen, en ze worden aangesproken door andere langeafstandsfietzers. Of de Poolse Sylwia, inwoner van Athene, die hen in contact brengt met een lokale Poolse krant. Met haar hebben ze nog steeds contact.

Toeristische fotoshoot. Foto: Xplorid

In het najaar 'dalen' ze via de fjordenroute af naar Nederland, om in februari en maart bij te tanken in Heerlen en Maastricht. In het voorjaar start dan echt de route rond de wereld, die dan hopelijk coronavrij is. Zelf zijn ze nog steeds niet gevaccineerd. „Heel lastig. Dat duurt overal weken. We hebben al vijf covid-tests gehad.”

Griekenland, Bulgarije, Roemenië, Oekraïne en Finland zijn afgesloten voor toeristen. Ze mochten die landen alleen naar binnen vanwege hun stichting, waarvoor ze per kilometer een euro hopen in te

zamelen. Linda en Ben steunen onderweg namelijk sociale projecten, zoals een weeshuis in Polen. In Bulgarije logeerden ze bij een arm gezin en maakten ze het

websites in Polen. In Bulgarije roeiden ze bij een arm gezin en maakten ze het mogelijk dat hun zoontje kan gaan voetballen.

Tijdens de donkerste coronatijden durfden ze niet altijd bij mensen aan te kloppen, namen ze b&b's. En vooral Finland blijkt erg duur. Daardoor zitten ze iets boven hun budget, dat gevoed wordt door de huuropbrengst van hun appartement in Maastricht, het vroegpensioen van Ben en spaargeld. Met 6000 euro per jaar hopen ze rond te komen. „De komende jaren komen we in goedkopere landen, dan dalen de uitgaven vanzelf”, houden ze er de moed in.

Planning

In 2025 verloopt hun pinpas, maar ze hebben al geregeld dat die wordt opgestuurd naar, tja ... waar ze dan zijn. „Elke dag kijken we hoe ver we komen. Geen vaste planning meer, dat werkt goed”, vindt Linda. „We willen voor twee dagen eten bij ons hebben en in dit deel van Finland er om de zestig kilometer een supermarkt.”

Geen moment hebben ze getwijfeld over het doorzetten van de trip. Bijna 13.000 kilometer heeft het XPlorid-duo nu gefietst, al 21 landen bezocht, nog zo'n 87.000 kilometer liggen voor de wielen. Zes jaar te gaan. De sfeer is goed. Ze voelen elkaar goed aan, al zeggen ze het zelf. „We zijn allebei niet zo moeilijk”, vindt Ben, voor hij het kampvuur gaat opporren. Ze mogen zo meteen een stuk pizza mee-eten. Dat is zó aardig van de Finse gastvrouw.

Lees ook: [Zeven jaar op de fiets rond de wereld](https://www.limburger.nl/cnt/dmf20191204_00135707)
(https://www.limburger.nl/cnt/dmf20191204_00135707).

(https://www.limburger.nl/cnt/dmf20191204_00135707). Blogs op:
<https://www.xplorid.today/blog> (<https://www.xplorid.today/blog>).